

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

VII. Quæ recenseantur Derogatiuæ; quæ Prærogatiuæ Petri?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

meas; non omnes oues. 2. *Lm. & Ilyr.* Si omnes commissa, ergo omnes pascere debuit: at non omnes pascit. 3. *Gal. 2.* Nullam sui subiectionem ad Petrum agnoscit Paulus. 4. Sed diuisa est Iurisdictio inter Petrum & Paulum. 5. Quia Paulus Petro restitit. 6. Apostoli constituunt Diaconos sine Petro. *Act. 6.* Mittunt, *Act. 8.* Petrum in Samariam. Eum, *Act. 11.* reprehendunt, quod Gentibus predicasset.

AVTOR. Omnes oues Christianæ Petro sunt commendatæ. 1. Quia, vt notat S. Ambr, Christus dixit *Ποιμαίνε τὰ Ἀγνία, Προβάτια, & Προβάτα*, Agnos, Quiculas, & Oues, id est, Incipientes, Proficientes, & Perfectos, scilicet omnes Plebeios, Clericos, Episcopos. Vel Gentes, Iudæos, Apostolos: vt placet S. Leoni. 2. Quia *pascere oues meas*, id est, curam Ouilis habet totius: Sicut, Ioan. 10. *Ego cognosco oues meas*, scilicet omnes. Leo serm 3. *Omnes propriè regit Petrus, quos Principaliter regit & Christus.* Theophyl. in vlt. *Matth. Finito prandio Præfecturam totius mundi Petro commendabat.* &c.

DICO AD I. Hoc, *Meas*, æquiualeat vniuersali signo *Omnes*. Eteo non commendauit ei Nullas; nec Aliquas solum; quia nullas definiuit: Ergo *Omnes*. Ita S. Patres, *Bell. l. 1. de Pont. c. 16.*

AD II. Apostoli singuli partem pasciebant: omnes Petrus; à quo dependebant illi; ipse ab eorum nullo.

AD III. Non ibi agitur de Subiectione; sed de commendatione sui Evangelii; quod contra pseudoapostolos defendebat.

AD IV. Non ea fuit diuisio Iurisdictionis, sed prouinciarum. Hinc Paulus *Act 9. Portet nomen meum coram Gentibus.* &c. *Gal 2. Credo: unum est mihi Euange-*

lium præputii, id est, Gentium. Nihilominus etiam Petrus prædicauit Gentibus. Paulusque Iudæis. *Rom. 15.*

AD V. In resistendo laudanda est charitas Pauli, & humilitas Petri. Sic *August. Hier. Cypr. &c.*

AD VI. Instituerunt Petro non inuito; Miserunt eum, quod ad eorum consilium sponte iret: Sicut Magi ab Herode missi. *Matth. 2.* Phinees, *Ios. 22.* ad Ruben & Gad. Reprehenderunt eum, ex opinione falsa: Ideoque Deus, *Act. 10.* ostendit ei in Linteo, licitè prædicari Gentibus.

QVÆSTIO VII.

Qua recenscantur Derogatiua, quæ Prærogatiua Petri.

LVTHERS lib. de Pot. Papa. Maior Petro Iacobus est.

SVADET. 1. Quia Christo successit Ierosolymis. 2. Pater Episcoporum est, vt Ierosolyma mater Ecclesiarum. 3. Conc. Nicænum Solymæ tribuit Primatum. 4. Paulus anonomasticòs dicitur *Apostolus*, Non Petrus: ergo maior est.

AVTOR. AD I. Christus non habet successorem, sed Vicarium Generalem; quem decebat mutata Lege Sedē figere non in Solyma euertenda; sed in Roma confirmanda in orbis Urbem.

AD II. Solyma mater est omnium ob Mysteria, non ob Autoritatem & Potestatem.

AD III. Solymæo Episcopo datur inter quatuor Patriarchas primaria sessio; sed non Iurisdictio.

AD IV. Paulus sic appellatur, quia plura scripsit, pluribus prædicauit, doctior fuit.

II. MAGDEBURGENSES *Cent. 1. libr. 2. cap. 10.* Petri lapsus XV. congerunt; iis monente Sp. Sancto posteritatem, ne eum in

Principem eueherent. I. Mari se temerè credenti naufragatur fides.

A T, solum personalis fides.

II. *Matth. 16.* Noluit pati Christum.

A T, *Hieron.* licet erret in sensu; non tamen affectu.

III. *Matth. 17.* Bonum est nos hic esse: Philautia hæc.

A T, *Mar. 9.* Erant timore exterriti. S. Leo ait: Bonum, sed minus ordinatum petebat; nesciebatque melius.

IV. *Matth. 18.* Ambitiosè agitat quæstionem, *Quis maior?*

A T, *Matth. 17.* Petrus aberat ad mare missus.

V. *Matth. 18.* Remissionem voluit restringi ad septies.

A T, solum interrogauit.

VI. *Matth. 19.* Præmia tantum temporalia somniauit, *Eccen nos rel. &c. quid ergo erit nobis?*

A T, ait *Chrysostr.* nulla hic arrogantia.

VII. *Ioann. 13.* Rusticè negat sibi lauari pedes.

A T, *Chrysostr.* honoris & amoris causa.

VIII. *Matth. 26.* Mendacii redarguere voluit Dominum; se non negaturum.

A T, *Hieron.* Fides erat ardensque affectus.

IX. Vigilare iussus in horto dormiuit.

A T, *Erant enim oculi eorum grauati somno.*

X. Aurem abscidit, gladio vsus contra vetitum.

A T, nusquam id vetuit Christus.

XI. Negauit Christum.

A T, *Greg.* Hoc Primatum confirmat.

XII. Capto Domino fugit.

A T, id prædixerat Dominus de omnibus futurum.

XIII. Non credidit resurrexisse Dominum.

A T ideo, quia nondum sciebant Scripturas.

XIV. *Ioann. 21.* Curiosus de Ioanne inquisiuit.

A T, *Chrysostr.* ex amoris excessu in Ioannem, uti verecundiosem.

XV. Antiochiæ non ambulauit ad veritatem; qua causa ab Paulo reprehensus est.

A T, hanc Marcionis & Iuliani calumniam refutarunt olim *Cyrius*, *libr. 1. in Iul. Tertull. &c.*

III. PRÆROGATIVÆ XXVIII.

I. Nominis mutatio: *Ioann. 1.* 2. Loc

cus primus in catalogo Apostolorum: *Matth. 10.* 3. Ambulatio supra aquas.

Matth. 14. 4. Fidei de Christo reuelatio, *Matth. 11.* 5. *Matth. 16.* Promissio stabilis Ecclesiæ.

6. *Matth. 17.* Dat didragma. 7. In utraque pificatione.

Luc. 5. Ioann. 21. præcipuus Petrus. 8. *Luc. 22.* Ego pro te rogari. &c.

9. *Luc. 24.* Dominus surrexit verè, & apparuit Simonì.

10. Primo, *Ioann. 13.* lauit pedes.

11. *Ioann. 21.* Soli prædixit mortem crucis.

12. *Act. 1.* Cogit Concilium in Electionem Apostoli: 13. *Act. 1.*

Primus Euangelium annunciat. 14. *Act. 3.* Primus miraculum edit.

15. *Act. 5.* Animæ fraudem ut supremus Iudex vindicat.

16. *Act. 9.* Transibat per omnes centurator exercitus.

17. *Act. 10.* Primus Gentibus prædicat. 18. Pro iudicio communes preces fiunt. *Act. 12.* 19.

Act. 15. In Concilio primus sententiam edit. 20. *Gal. 1.* Paulus ascendit Ierosol.

ut videret Petrum. 21. Solum Petrum Christus baptizauit.

vit, & matrem: teste Euodio. &c. 22. Solum Christus ordinavit Episcopum, teste Turrecremata; reliquos Petrus, præter Paulum. 23. Primum hæresiarum prostravit Simonem: teste Egesippo. &c. 24. Romæ Sedem diuino iussu fixit, ac rexit. Ita Patres & historici. 25. Ante mortem: ei Christus apparuit: teste Egesippo.

26. Ex solâ Ecclesiæ factæ sunt Patriarchales, quas Petrus fundavit, vt Rom. Alexand. Antiochena. Accessit Ierosolymitanus & Constantinopolit. Patriarchatus. 27. Cathedra Petri festo honorata est. 28. In literis Formatis seu Communicatoriis post SS. Trinitatem nomen Petri poni consuevit. Quæ singula Primatum Petri attestantur.

IV. CALVINISTÆ, vt M. Antonius l. 4. c. 1. Petro tribuunt Primatum Ætatis, Vocacionis & Charitatis, cæterorum respectu Apostolorum.

SVADENT ab auctoritate Cassiani & Chrysostomi, Petrum fuisse seniore[m] Andrea fratre. 2. Sunt, qui asserunt plus dilectum esse Dominum à Petro, quam Ioanne.

AUTOR. Non in iis consistit Primatus Petri: Quia incerta sunt, variantque S. Patres, De ÆTATE: Seniore[m] putant Andream Epiphan. her. 51. Baron. tom. 1. an. 31. §. 23. &c. Et M. Antonius dubitans ait: *Quis diem natiuitatis horum fratrum notatum vidit? Quis interrogauit eorum parentes? Quid ergo in arena Petri primatum ædificas stulte architecte?* De VOCATIONE: Hæc triplex fuit: 1. Admissio quorundam, Ioan. 1. ad Christum, non vt apud eum manerent; sed viderent solum. 2. Propriè vocati sunt vt Discipuli permānenti, Matth. 4. 3. Propriè vocati sunt

vt Apostoli ex Discipulis electi, Luc. 6. Atque in hac Vocacione primo loco numeratur Petrus, Matth. 10. De CARITATE variant S. Patres. S. Tho. 1. q. 20. a. 4. ad 3. non audet definire. M. Antonius sic asserit: *Presumptuosum videtur hoc diiudicare: quia Prouerb. 16. Spirituum ponderator est Dominus, & non alius.*

V. CALVINISTÆ, vt M. Antonius ibidem. Negant Petrum habuisse Primatum Ecclesiasticæ Potestatis & Iurisdictionis.

SVADENT istis, vt Antonius. 1. Christus æquè omnibus Apostolis commendauit Ecclesiam. *Sicut misit me Pater, & ego mitto vos: Euntes docete omnes.* Ideo æquè omnes docuit, & Sp. Sancto impleuit. 2. Petrus nunquam exercuit Primatum: Quia Act. 2. cum aliis instituit Diaconos: Ab aliis, Act. 8. missus est: Item Paulus & Barnabas quæstionem de circumcisione detulerunt ad omnes, non ad solum Petrum. 3. Paulus in faciem restitit Petro, quia reprehensibilis erat.

AUTOR. Petrus accepit, habuit, exercuit Primatum Potestatis & Iurisdictionis Ecclesiæ præ cæteris Apostolis. 1. Quia illi dictum, *Pasce oues meas.* Liqueat supra quæst. 6. Hinc S. Patres eum mirificis ornant titulis: vt *Vicarium Christi* Ambros. in Luc. 24. &c. *Caput Ecclesiæ*, Hieronymus in Psal. 13. Chryl. &c. *Caput fidelium & Pastorem Gregis Dominici* Augustinus. &c. *Caput omnium Apostolorum* Optatus Mileu. Cyril. *Principem Apostolorum* Cyrill. Ierof. Basil. *Pastorem Pastorum*, Eucherius, Bern. Alii *Coryphaum*, *Verticem*, *Apicem*, *Antesignanum Apostolorum*. &c. 2. Idem docent Prærogatiuæ Petri simul omnes sumtæ: è quibus Præcedentes Primatum, huius erant signa & dispositiones: Eum secutæ, erant effectus eiusdem. Vnde ex singulis separatim non rectè inferitur Primatus, sed ex omnibus iunctis. Di.

DICO AD I. Commendavit Ecclesiam omnibus Christus; sed non æquænam soli Petro dixit: *Pasce*, scilicet. Omnes primariè & eminenter cum iurisdictione, etiam maiores in doctrina, seu spiritu. Nam ab his non pendet per se iurisdictionis.

AD II. At multa solus ac primus per egit; cur illa præterit Calvinista? Nec sequitur, Electores hoc decreuerunt; ergo Imperator non habet Primatū. Ita, Apostoli Diaconos instituerunt: ergo Petrus non habuit Primatum? *Dem:* Missus Petrus est, non ex imperio cuiusquam; sed vel ex consensu, ut Pater misit Filiū, & hic Sp. Sanctum: Vel ex directioe & consilio; ut Consilarii subinde mittunt Regem. *Demum:* Sic multæ quæstiones deferuntur ad parlamētum; saluo Regis primatu.

AD III. Erravit Petrus, sed in Facto; quia simulabat Iudaismum cum scandalogentilium. At in Fide errare non potuit: Quia *Rogavi pro te, ut non deficiat fides tua.* Nec ideo Primatum non habuit, licet reprehensus sit iustè à Paulo: Ut Dauid à Iob arguebatur, non ideo non erat Rex, 2. *R. g. 19.* Possunt enim superiores corrigi à subditis; sub debito modo. Ita S. Patres, & *Col. 4. vers. 17.* Nam apud *D. Tho. 2. 2. q. 33. a. 4.* correctio duplex est, Iustitiæ; quæ est Prælatorum; & Caritatis; quæ & inferiorum est, adeoque omnium.

II. DE PONTIFICE ROMANO. QVÆSTIO VIII.

An S. Petrus Roma vixerit usque ad mortem Episcopi?

LUTHERANI, ut Velenus, Illyricus, Magdeburgense, pernegant.

CALVINVS, ob Scriptorum consensum non pugnat, Mortuum Romæ Pet. um: ut Episcopum ibidem egisse differtur. Vide *Genealogia part. 2. q. 1.*

SVASIONES ipsorum infra promittimus cum alternis resolutionibus.

AVTOR. Fuisse Papam, huc requiritur.

1. Fuisse Episcopum Romæ;
2. Neque satis hoc, sed nec mutari Episcopatum ibi susceptum.
3. Fuisse Romæ. 4. Aut ibidem obiisse, non requiritur. Omnia tamen quatuor ista de S. Petro verè affirmati, certa docet series historiarum, ordine subiecto.

PERIODVS APO- STOLATVS S. PETRI.

Anno Christi nati 31. Tiberij 15. *Discipulatus Petri*, 1. Vocatus ad Apostolatū nominatur Cephas. *Ioan. 1.* id est Hieronymo, in Gal. 2. *Saxum* seu *Petra*: aut Ogerto Mileu. *l. 2. contra Parmeni. Caput.* Baptizatusque à Christo, ait Euodius apud Niceph. *l. 2. c. 3.* cæteros baptizat Apostolos.

Anno Christi nati 33. Tiberij 17. *Discipulatus Petri* 2. Petro ob Confessionem Primatum promittit Christus. Lique supra.

Anno Christi nati 34. Tiberij 18. *Petri Papatus Ierosolymis* 1. Petro Resurgenti apparet soli Christus: *Ambr. in Luc. 24.* Qui tradit ei, confirmatque Primatum. *Matth. 18.* Claudum *Act. 9.* sanat, sit